

Секція 1
ТЕОРЕТИКО – ІСТОРИЧНІ ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ
ТА ПРАВА

Л. М. АНДРУСІВ

Національна академія внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ УРЯДУ, МІНІСТЕРСТВ ТА
ІНШИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО
ПІДЛЯГАЮТЬ ОФІЦІЙНОМУ ОПРИЛЮДНЕННЮ

У зв'язку із функціонуванням органів виконавчої влади, виконанням функцій держави та Конституції та законів України уряд, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади є уповноваженими суб'єктами підзаконної правотворчості. Необхідно вказати, що обсяг та межі їхньої правотворчої діяльності чітко визначаються законами, які містять загальнообов'язкові вимоги які регулюють ці повноваження.

У теорії права нормативно-правові акти уряду, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади відносять до підзаконних нормативно-правових актів, які приймаються на основі законів та для їх виконання. Спершу, проаналізуємо нормативно-правові акти, які визначають повноваження цих органів, зокрема, закон України «Про Кабінет Міністрів України» та закон України «Про центральні органи виконавчої влади».

Відповідно до закону України «Про Кабінет Міністрів України», Кабінет Міністрів України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, видає обов'язкові для виконання акти – постанови і розпорядження. У законі чітко вказано, що акти Кабінету Міністрів України нормативного характеру видаються у формі постанов Кабінету Міністрів України, а акти Кабінету Міністрів України з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань видаються у формі розпоряджень Кабінету Міністрів України.

Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України приймаються на засіданнях Кабінету Міністрів України шляхом голосування більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України.

Постанови Кабінету Міністрів України, крім постанов, що містять інформацію з обмеженим доступом, набирають чинності з дня їх

офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими постановами, але не раніше дня їх опублікування.

У випадках, передбачених законом, постанови Кабінету Міністрів України або їх окремі положення, що містять інформацію з обмеженим доступом, не підлягають опублікуванню і набирають чинності з моменту їх доведення в установленому порядку до виконавців, якщо цими постановами не встановлено пізніший термін набрання ними чинності.

Відповідно до закону України «Про центральні органи виконавчої влади», міністерство у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, які підписує міністр. Накази міністерства, видані в межах його повноважень, є обов'язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями всіх форм власності та громадянами.

Накази міністерства нормативно-правового змісту підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Накази міністерства, які є нормативно-правовими актами, після включення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів опубліковуються державною мовою в офіційних друкованих виданнях. Усі накази міністерства оприлюднюються державною мовою на офіційному сайті міністерства в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації». Накази міністерства, які є нормативно-правовими актами і пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня офіційного опублікування.

Центральний орган виконавчої влади у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України та наказів міністерств видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує та контролює їх виконання. Накази центрального органу виконавчої влади підлягають обов'язковому оприлюдненню відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Таким чином, до системи нормативно-правових актів, що підлягають оприлюдненню відносимо постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, накази міністерств та накази центральних органів виконавчої влади. Порядок оприлюднення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України визначає Указ Президента України «Про

порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності», а наказів міністерств та центральних органів виконавчої влади – Закон України «Про доступ до публічної інформації». Як наслідок, сформувано чіткий імператив про офіційне оприлюднення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Література

1. Закон України «Про Кабінет Міністрів України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/794-18/page>.

2. Закон України «Про центральні органи виконавчої влади» [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>.

М. Є. ВАСИЛЕНКО

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

СТРУКТУРУВАННЯ ПОНЯТТЯ ГОТОВНОСТІ СТУДЕНТІВ-ПРАВНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАЦІ: НАУКОВІ ПОГЛЯДИ

Підготовка студентів-юристів до професійної праці вимагає певного механізму оцінювання її рівня у навчальному процесі, тому вбачається важливим узагальнити та проаналізувати структурування поняття готовності студентів до професійної праці.

Загальне поняття, структура та зміст готовності до праці представлені у численних наукових дослідженнях. Їх аналіз свідчить про розповсюдженість у вітчизняній науці переважно двох підходів до трактування поняття готовності до праці – особистісного та функціонального.

Прихильники особистісного підходу вважають готовність до праці результатом соціального, психічного та фізіологічного розвитку людини як суб'єкта трудової діяльності (Б. Г. Ананьєв, Г. О. Балл, А. О. Деркач). Для функціонального підходу характерним є трактування готовності до праці як комплексного стану людини, що активізує розвиток психічних функцій, необхідних для успішного виконання виробничих прийомів та операцій.

В основу вивчення взаємозв'язків функціональних утворень готовності до професійної праці були покладені чотири концепції:

про специфічність психологічних функцій, які активізуються конкретними видами професійних робіт (для обґрунтування ієрархічної взаємозалежності структурних компонентів готовності до професійної діяльності);